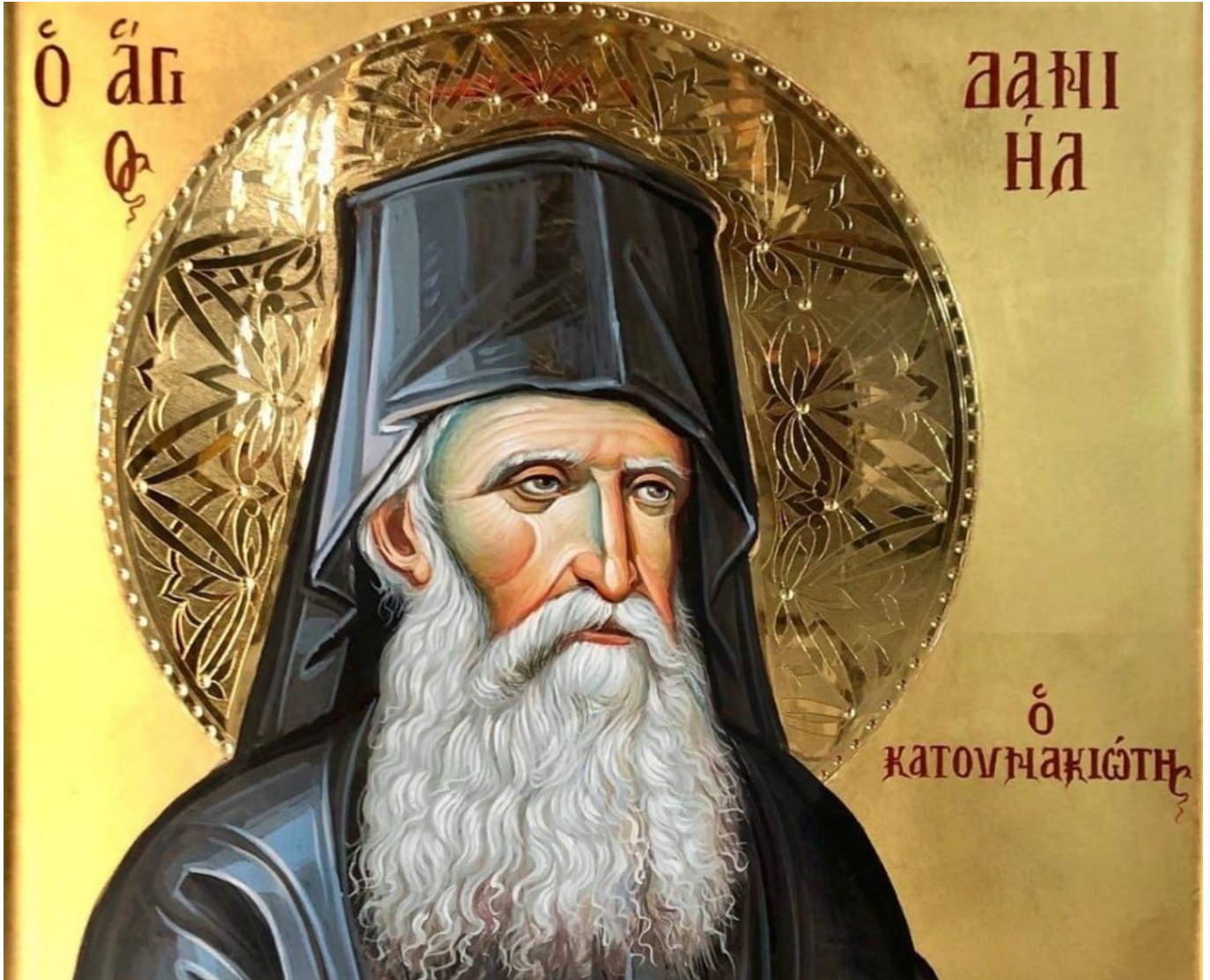

Πνευματικοί χαρακτηρισμοί του Οσίου Δανιήλ του Κατουνακιώτου

/ [Γνώμες](#)

Ο Ὅσιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης, στην έρημο του Αγίου Ὁρους, ο ησυχαστής και συνεχιστής της Ορθοδόξου παραδόσεως των Κολλυβάβων Αγίων, σύντομα απέκτησε την φήμη έμπειρου πνευματικού και πολλοί Αθωνίτες μοναστές και προσκυνητές τον επισκέπτονταν, για να ζητήσουν πνευματική καθοδήγηση, να τον συμβουλευθούν και να πάρουν ενίσχυση στον πνευματικό τους αγώνα. Κάποιοι άλλοι αλληλογραφούσαν

μαζί του στις ανάγκες τους και όλους αυτούς τους παραμυθούσε και τους έδινε πνευματικές συμβουλές με τις πολυπόθητες και ψυχοτρόφες για εκείνους απαντήσεις του. Για τις βιοτικές του ανάγκες, που τις είχε περιορίσει στο ελάχιστο, αγιογραφούσε με πολλή ευλάβεια και επιμέλεια, με προσευχή και ανάγνωση. Και αυτή η πρώτη εικόνα του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου είναι έργο των χειρών του.

- Γράφει ο Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Η αύξηση των φοιτητών του Οσίου Δανιήλ, των υποτακτικών του, και αυτών των νέων ησυχαστών επισημως και ανεπισήμως Αγίων, όπως Ιωσήφ του Ησυχαστού, Αρσενίου του συνασκητού του Οσίου Ιωσήφ, και Εφραίμ του Κατουνακιώτου, δημιούργησε επιτακτική την ανάγκη ανεγέρσεως νέων οικοδομών και θεμελιώθηκε το σημερινό ησυχαστήριο της αδελφότητας των Δανιηλαίων. Σε αυτό ίσχυε, όπως ισχύει και σήμερα, ο παύλειος λόγος: «της φιλοξενίας μη επιλανθάνεσθε» (Εβρ. ιγ' 2), αφού η φιλοξενία των Δανιηλαίων θεωρείται απαραίτητη για όλους τους διερχόμενους προσκυνητές και επισκέπτες αγιορείτες και μη, στην συνείδηση των οποίων ο Όσιος είχε καταγραφεί ως κανών και γνώμων Ορθοδοξίας, ως ασφαλές κριτήριο για την διάγνωση των πλανών με τις οποίες ο «δολομήτης Σατάν», όπως έλεγε, παρέσυρε και προχωρημένους ακόμη μοναχούς. Κατέληξε ο Γέροντας Δανιήλ να είναι ο εκφραστής της αυτοσυνειδησίας του Αγίου Όρους, ο υπέρμαχος της Ορθοδόξου πίστεως και ζωής, την γνώμη του οποίου, ως εγγύηση Ορθοδοξίας, ζητούσαν από τον κόσμο με ερωτήματα και επιστολές αγωνιώντες για την αποστασία και τις παρεκκλίσεις Ορθόδοξοι πιστοί. Για το κτίσιμο των οικοδομών οι αδελφοί με πολύ κόπο κουβαλούσαν νερό από την Αγία Άννα με υποζύγια και υλικά από τον αρσανά της. Για τις άμεσες ανάγκες τους καλλιέργησαν ένα μικρό κήπο μεταφέροντας ακόμη και χώμα, και φυτεύοντας εληές ξερικές, αφού η περιοχή ήταν φυτευμένη από τον Δημιουργό μας μόνο με πέτρες. Χαρακτηρίστηκε ο Όσιος ως σέμνωμα και κόσμημα και καύχημα ου μόνον των Κατουνακίων, αλλά και ολοκλήρου του Αγίου Όρους. Επίσης φίλεργος μέλισσα της Εκκλησίας, οδηγός αλάνθαστος των μοναστών, φωτιστής των υποτακτικών, παιδαγωγός των δοκίμων, ακλόνητος στύλος της Ορθοδοξίας, ακαταπόνητος μαχητής και ακαταμάχητος στηλιτευτής των κακοδόξων, πιστός φορέας του πνεύματος της καθαρής χριστιανικής αληθείας, αγωνισθείς να κρατήσει πάντοτε ανόθευτη την παρακαταθήκη της πίστεως· ωσαύτως σωτήρας των εκ πλάνης η υπερηφανείας παραστρατησάντων μοναχών και κοσμικών, μυστική πηγή αγιωσύνης και χάριτος,

επίγειος άγγελος της ειρήνης, αγάπης και παραμυθίας των Αγιορειτών πατέρων και των πολλών εν τω κόσμω πνευματικών του τέκνων, εμβριθέστατος και βαθυστόχαστος μελετητής, ο με έργα τα ρητά του Σωτήρος πληρώσας, ο δι' επιστολών, συγγραμμάτων και άλλων πονημάτων πάσαν χριστιανικήν ψυχήν αρδεύσας, ο γνήσιος ιχνηλάτης των Αγίων Πατέρων, ο ασκητικός και τοις πάλοι πατράσιν εφάμιλλος, ο ταπεινός, σεμνός, πράος, σοφός, βαθύνους, διακριτικός, εγκρατής, ειρηνοποιός, ο πολλαίς και ποικίλαις αρεταίς κεκοσμημένος μοναχός, ο επιλέγξας την στενήν και τεθλιμμένην οδόν, την απάγουσαν εις ζωήν, ούτινος οι λόγοι κατά το πνευματικόν του τέκνον, τον Αλέξανδρον Μωραιτίδην, απέσταζον ουράνιον γλυκασμόν[1].

Πάμπολλες πραγματείες και μελέτες και εκατοντάδες επιστολών του Οσίου Δανιήλ αντιμετωπίζουν συνετά και φωτισμένα, με άφθονη και πλούσια πάντοτε πατερική κατοχύρωση, σοβαρά πνευματικά και θεολογικά ζητήματα, τον μακρακισμό και τους οπαδούς του, τα οικουμενικά ανοίγματα προς τους ετεροδόξους, τους εχθρούς του μοναχικού βίου και των Ορθοδόξων παραδόσεων, τους προτεστάντες καλαποθακιστές, χιλιαστές, τους πλανεμένους οραματιστές, πνευματιστές, τους νεωτερίζοντες λαικούς θεολόγους των πανεπιστημίων και των οργανώσεων [2]. Συγχρόνως οι μοναστικές πραγματείες του, με κυριότερη αυτήν της ερμηνείας του Μεγάλου και Αγγελικού Σχήματος, συνέγραψε μετά από παράκληση του Αγίου Νεκταρίου για την γυναικεία μοναστική αδελφότητα της Ιεράς Μονής της Αγίας Τριάδος Αιγίνης εσωτερικό κανονισμό, απόσταγμα της πολύχρονης ασκητικής εμπειρίας του και της μεγάλης του αγάπης προς τα φιλοκαλικά κείμενα. Αυτές παρουσιάζουν τον μοναχισμό ως γνήσιο αποστολικό βίο και ευσύνοπτα εκθέτουν τα βασικά γνωρίσματα, τις θεμελιώδεις αρχές της μοναστικής βιοτής. Όταν τις διεξέρχεται κανείς, σκέπτεται ότι θα μπορούσαν και σήμερα που ο μοναχισμός, ιδιαίτερα ο γυναικείος, γνωρίζει ελπιδοφόρα άνθηση, εκδιδόμενες σε εύχρηστα τεύχη, να βοηθήσουν στην οργάνωση της ζωής και στην πνευματική προκοπή παλαιών και νέων αδελφοτήτων. Επί πλέον συνέγραψε «Εγχειρίδιον Κανονισμού διά τας ενθέους μοναζούσας της εν Τήνω Ιεράς Μονής της Θεοτόκου, Κεχροβουνίου» κατόπιν παρακλήσεως της Γεροντίσεως Θεοδοσίας Καρδίτση, μετά της οποίας αντήλαξε περισσότερες από 250 επιστολές.

Από το ποιητικό τάλαντο του Οσίου αξίζει να σημειώσουμε τους επόμενους δύο μόνον στίχους, οι οποίοι τον σκιαγραφούν απόλυτα:

Μόνον διά την προς Θεόν αγάπην και πλησίον

όλον μου αφιέρωσα τον πρόσκαιρόν μου βίον.

Παραπομπές:

[1] Θέμης Κοββατζής, Λόγος εκφωνηθείς εις την εορτήν των Οσίων Αγιορειτών Πατέρων, 13 Ιουνίου 1981, εις βιβλίον του Γέροντος «Ήσυχαστικά εντρυφήματα», σελίς 15.

[2] Δια τις μελέτες του Οσίου «έλεγχος των χιλιαστών» και «ψυχικά μελέται», όπου αναφέρεται ότι ο πνευματισμός είναι αγυρτία και μαντισμός και ενέργεια εξ επικλήσεως των πονηρών αοράτων δυνάμεων, έχομεν εις χείρας μας συγχαρητηρίους επιστολάς προς τον Όσιον Δανιήλ από την Ιεράν Κοινότητα του Αγίου Όρους.

Πηγή: pemptousia.gr